

Επιά Ελληνες στο Κάνσας των αρχών του αιώνα

Πέντε χιλιάδες Έλληνες αναζήτησαν μια θέση στον ήλιο του Κάνσας

στα 14 χρόνια που μεσολάθησαν από το 1900 ως το 1914. Με τις απο-

σκευές τους γεμάτες όνειρα, ευελπιστώντας να συγκεντρώσουν χρήμα-

τα για να χτίσουν ένα δικό τους σπίτι στην πατρίδα ή για να προικίσουν

την αδελφή που έμεινε πίσω, έφτασαν στις Ηνωμένες Πολιτείες.

Της Αλεξάνδρας Γούτα

Aνδρες κάτω των 30 ετών οι περισσότεροι, έπιασαν γρήγορα δουλειά, κυρίως ως εργάτες στο σιδηρόδρομο, ως σερβιτόροι και ως λούστροι. Σύντομα κατόρθωσαν να ανοίξουν δικές τους επιχειρήσεις, επιβεβαιώνοντας τη φήμη του ελληνικού δαιμονίου και δείχνοντας ιδιαίτερη προτίμηση στα εστιατόρια.

Χαρακτηριστικό είναι ότι, το 1950, στις ΗΠΑ, οι Έλληνες ήταν 30 φορές πιο πιθανό να εργάζονται ως μάγειρες ή εστιάτορες από ό, τι τα άτομα κάθε άλλης εθνικότητας. Ίσως για αυτό τα εστιατόρια και τα καφενεία χρησίμευαν συχνά ως χώρος συνάντησης και συσπείρωσης των ομογενών.

Ένα καφενείο-αρχηγείο

Κατά τον ελεύθερο χρόνο τους, πολλοί από τους Έλληνες που εγκαταστάθηκαν στο Κάνσας επισκέπτονταν το καφενείο του **Γιώργου Γιόκαρη** (ή George Giokaris), για να θυμηθούν τα παλιά ή για να μάθουν νέα της πατρίδας.

Κάτω από την ταμπέλα "Greek Coffee House, Bar and Restaurant" του καφενείου, που χρησίμευε και ως αρχηγείο για τους ομογενείς, φιλοξενήθηκαν μερικές από τις πρώτες συγκεντρώσεις των μελών της ελληνικής κοινότητας. Και ήταν η διεύθυνση του καφενείου που έδιναν στους συγγενείς τους οι νεοφερμένοι Έλληνες, προσδοκώντας μετά με αγωνία τα γράμματα των δικών τους.

Εκτός από ταχυδρομείο, το καφενείο λειτουργούσε και ως τράπεζα. Στον Γιώργο Γιόκαρη εμπιστεύονταν οι εργάτες του σιδηροδρόμου τα χρήματά τους και αυτός αναλάμβανε να τα στέλνει στις οικογένειές τους στην πατρίδα. Για πολλά χρόνια, ο ιδιοκτήτης του καφενείου ήταν ηγέτης και συμβουλάτορας των Ελλήνων που έφταναν στο Κάνσας.

Ιδιοκτήτης εστιατορίου ήταν και ο επίσης δραστήριος ομογενής **Θωμάς Καπσεμάλης** (Thomas Kapsemalis), ο οποίος διατηρούσε και ένα αρτοποιείο στο Κάνσας.

Ο πρώτος Ελληνορθόδοξος ιερέας στο Κάνσας

Μεταξύ των επιφανών Ελλήνων του Κάνσας ξεχωρίζει η μορφή του **Χάρισον Παπαγόπουλου** (ή Harison Papagopoulos), ο οποίος καταγράφηκε στην ιστορία της τοπικής ομογενειακής κοινότητας ως ο πρώτος Ελληνορθόδοξος ιερέας στην περιοχή.

Παράλληλα, γνωστός για τη φιλανθρωπική του δράση έγινε γρήγορα ο **Ηλίας Σωτηρακόπουλος**. Ο Elias Sutter, ιδιοκτήτης θεάτρου, διετέλεσε για ένα διάστημα και ηγέτης των αποδήμων

αφήνοντας ανέπαφους μόνο τους εξωτερικούς τοίχους.

Η ελληνική κοινότητα ανταποκρίθηκε άμεσα, εξασφαλίζοντας δάνειο 40.000 δολαρίων, με το οποίο αποκαταστήθηκαν οι ζημιές και προστέθηκε νέος χώρος στο ναό. Πάντως, λίγα χρόνια αργότερα, οι ομογενείς κλήθηκαν εκ νέου να αποδέξουν την πίστη τους.

Νέα καταστροφή ενέσκηψε την Παρασκευή 13 Ιουλίου 1951, όταν μια ξαφνική πλημμύρα κατέστρεψε την εκκλησία, τα σπίτια και τις επιχειρήσεις των κατοίκων του Armourdale, αναγκάζοντας πολλούς από αυτούς να αναζητήσουν νέες εστίες και διαφορετικά βιοποριστικά μέσα.

Όμως, υπερβαίνοντας και αυτό τον «σκόπελο», οι Έλληνες του Κάνσας ξανάφτιαξαν τις ζωές τους και την εκκλησία τους. Το 1972 ο ναός απέκτησε νέα στέγη στην περιοχή Johnson County, σε κτίριο που

ανεγέρθη για αυτόν το σκοπό στην οδό 8100 West 95th Street, Overland Park.

Ελληνικές επιχειρήσεις στο Κάνσας

Ο Λούης Καπνιστός αποτελεί έναν μόνο από τους Έλληνες που κατόρθωσαν να ανελίχθουν, δρομολογώντας επιχειρηματικές δραστηριότητες. Τα καταστήματα με ελληνικές πινακίδες έκαναν από πολύ νωρίς την εμφάνισή τους στις ΗΠΑ.

Η επιγραφή "Chocolate Shop" δέσποιζε στην πρόσοψη της παλιότερης επιχειρησης, υπό συνεχή ελληνική διεύθυνση, στο Kansas City. Περπατώντας όμως, στους δρόμους της πόλης, συναντούσε κανείς πληθώρα ακόμη αποδοτικών ελληνικών επιχειρήσεων, όπως η "Superior Linen Supply Company", η "United Theaters", ή η "Jianos

Χιλιάδες άντρες, 35 γυναίκες

Hεπιθυμία των Ελλήνων της Διασποράς να παντρευτούν συμπατριώτισσές τους, σίγουρα δημιούργησε προβλήματα στους εργένηδες της εποχής, δεδομένου ότι από τα 5.000 άτομα που μετανάστευσαν στο Κάνσας στην αυγή του αιώνα, μόνο τα 35 ήταν γυναίκες.

Καθώς οι εκπρόσωποι του ασθενούς φύλου ήταν σαφώς ευάριθμες σε σχέση με τον ανδρικό πληθυσμό, πολλοί από τους ομογενείς αναγκάστηκαν να αναζητήσουν το έτερον ήμισυ στην Ελλάδα.

Άλλοι πάλι, βρήκαν την εκλεκτή τους στη Νέα Υόρκη, την Πενσιλβανία ή το Ιλινόις, αφού πολλοί από τους 5.000 Έλληνες που έφτασαν στο Κάνσας μεταξύ του 1900 και του 1914 είχαν πρώτα περάσει από αυτές τις περιοχές, ως εργάτες.

Παρά τους γάμους, όμως, και τις γεννήσεις που προέκυψαν από αυτούς, ο αριθμός των Ελλήνων του Κάνσας μειώθηκε σημαντικά μετά το 1920. Αυτό συνέβη τόσο εξαιτίας των περιορισμών που επέβαλαν οι ΗΠΑ στην είσοδο προσφύγων, όσο και λόγω των Βαλκανικών Πολέμων.

Πολλοί ήταν οι Έλληνες που άφησαν τις νεόπλαστες εστίες τους στις ΗΠΑ για να πολεμήσουν στους βαλκανικούς πολέμους και δεν επέστρεψαν ποτέ, με αποτέλεσμα, τα μέλη της ομογενειακής κοινότητας να περιοριστούν στα 2.500.

Brothers Candy and Restaurant Co".

Έλληνες ήταν οι ιδιοκτήτες της εταιρίας "Mecca Coffee Company", ενώ ο περιηγητής του Κάνσας μπορούσε να γευτεί ελληνική πίτα, περνώντας το κατώφλι της "Missouri Pie Company". Γαλανόλευκων συμφερόντων ήταν και η εταιρία "Konomos Brothers Leather Company".

Πηγές:

-Το επετειακό λεύκωμα της ελληνορθόδοξης εκκλησίας του Αγίου Διονυσίου στο Κάνσας («*The consecration and golden anniversary of st.dionysios greek orthodox church*», 1977, Overland, Kansas)

-Ευχαριστώ τους κυρίους Θωμά Γκρέγκορι και Στέφανο Ανθεμίδη για τις πολύτιμες πληροφορίες και το φωτογραφικό ύλικό

-Για περισσότερες πληροφορίες οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να ανατρέξουν και στη διεύθυνση Riverweb/diversity/grek.html στο Internet

